

syn til de handlende Personer, Gifternes Opbevaring og Udsalg, ved nysnævnte Forordning og Placat af 19de April 1843 paabudne Indskrænkninger. Sundhedscollegiet har imidlertid henledet Opmærksomheden paa, at Phosphor i den senere Tid ikke sjældent afbenyttes til dermed at forgifte Røtter, idet Giften stikkes ind i Røstner eller deslige søde Gjenstande, og medens vel de Fleste vide, at Phosphor er et letfængeligt Stof, hvormed man maa være forsigtig, er det derimod neppe almindelig bekendt, at det er en dræbende Gift, saa at det kan befrygtes, at Mange, naar denne Artikel uden videre kan sælges i Haandkjøb paa Apothekerne, i deres Uvidenhed ville henlægge de dermed fyldte Røstner m. m. paa Steder, hvor de let kunne findes af Børn, der saaledes kunne blive forgivne. Den antydede Fare befrygter Sundheds-Collegiet især at kunne opstaae af ubunden Handel med pulveriseret Phosphor. Den hele Phosphor er nemlig saa vanskelig at bringe i Pulverform, at hvis Nogen, som er ukyndig i Omgangsmaaden, vil forsøge derpaa, Phosphoren hyppigst vil antændes, før den er pulveriseret, og da Fabricanter, som benytte Phosphor, i Regelen købe den i Stænger, formenes deres Bedrift ingen Indskrænkning at ville kunne lide, ved at der tages Sikkerhedsmidler mod uindskrænket Handel med pulveriseret Phosphor, medens det paa den anden Side af den ovenansførte Grund vil høre til de sjældnere Tilfælde, at Nogen vil købe heel Phosphor og senere dele den for at lægge den for Røtter, naar det staaer i hans Magt at erholde pulveriseret Phosphor om end kun under Betingelser, som gjøre ham opmærksom paa, at det er Gift, og opfordre ham til at omgaaes dermed med Forsigtighed. I Genhold til det saaledes Ansørte har Sundheds-Collegiet andraget paa, at det maatte bestemmes, at pulveriseret Phosphor henregnes til de egentlige Gifter.

Forinden Videre foretoges i Anledning af det saaledes fremsatte Forslag, fandt Justitsministeriet med Hensyn til den Interesse, Sagen maa antages at have for forskellige Fabricationsgrene og andre Næringsbrug, Anledning til desangaaende at udbede sig Indenrigsministeriets Øtringer, og dette Ministerium

har derefter over Sagen atter indhentet Erklæring fra Bestyrelsen for den polytechniske Læreanstalt. Denne yttre i sin Betænkning foreløbig, at der ere flere Omstændigheder, der bevirke, at Phosphor i Virkeligheden er et langt mindre farligt Stof end Mineralgifterne, navnlig Arsenik, hvormed det især maatte sammenlignes. Arsenik og de andre Mineralgifte tabe nemlig ikke deres giftige Egenskaber, hvorlænge de end henligge udsatte for Atmosfærens Indvirkning, og Arsenik, henlagt for at dræbe Røtter, vil efter en lang Række af Aar kunne medføre Fare. Naar derimod pulveriseret Phosphor og Phosphorpiller o. s. v. udfættes ifkun i kort Tid for den fugtige atmosfæriske Luft, have de aldeles tabt deres giftige Egenskaber og ere blevne til uskadelige Forbindelser, saaledes at den Fare, der kan foranlediges ved Brugen af dette Stof, derved bliver betydelig formindsket. Desuden have alle giftige Phosphorpræparater en saa gennemtrængende væmmelig Lugt, at deri ligger en meget stor Advarsel imod Nydelsen af Substantser, der indeholde disse Præparater, hvorimod dette ingenlunde er Tilfældet med Mineralgifterne, hvis giftige Egenskaber ikke antydes ved Lugten og ifkun i ringe Grad ved Smagen. Sandsynligheden af Fare ved Uforsigtighed med Phosphorpræparater antages derfor i Virkeligheden ikke for at være meget stor og mindre end f. Ex. ved Sølvglød, som sælges af Detailhandlerne. Imidlertid har dog fornævnte Bestyrelse erkendt, at pulveriseret Phosphor, skjult i Røstner eller andre søde Gjenstande, hvor dets Lugt ikke kan iagttages, kan give Anledning til farlige Veltagelser især hos Børn, og Bestyrelsen har derfor erklæret sig enig i, at Handelen med pulveriseret Phosphor burde undergives de fornødne Indskrænkninger.

Denne Anskuelse tiltraadtes af Indenrigsministeriet og efter Alt, hvad der saaledes var fremkommet, har Justitsministeriet ogsaa maattet være af den Formening, at Handel med pulveriseret Phosphor burde inddrages under de for Gift-handel i Almindelighed gjældende Regler. Hertil vilde imidlertid udtræves en særegen Lov; men da Forholdene let kunne medføre, at der ogsaa med Hensyn til andre Gjenstande, som nu ikke henregnes til de saa-